

ἀπολώλει ἂν ὡς οὐχ ἠδόμενος²³⁵ τῷ βίῳ τοῦ βασιλέως, ἀλλ' ἀντιστοιχιστῆς ὧν²³⁶ καὶ ἀντίτεχνος²³⁷ τῆς Πτολεμαίου τρυφῆς. Παρὰ δὲ Ἀλεξάνδρῳ μεγίστη ποτὲ πασῶν ἂν διαβολὴ λέγοιτο²³⁸, εἰ ἔλοιτό τις μὴ σέβειν μηδὲ προσκυνεῖν τὸν Ἡρασιτίωνα²³⁹. Ἐπεὶ γὰρ ἀπέθανεν Ἡρασιτίων, ὑπὸ τοῦ ἔρωτος²⁴⁰ Ἀλέξανδρος ἐβουλήθη προσθεῖναι καὶ τοῦτο τῇ λοιπῇ μεγαλουργίᾳ²⁴¹, καὶ θεὸν χειροτονῆσαι²⁴² τὸν τετελευτηκότα. Εὐθὺς οὖν νέως τε ἀνέστησαν αἱ πόλεις, καὶ τεμένη καθιδρύετο, καὶ βωμοὶ, καὶ θυσαίαι, καὶ ἑορταὶ τῷ καινῷ τούτῳ θεῷ ἐπετελοῦντο, καὶ ὁ μέγιστος ὄρκος ἦν ἅπασιν Ἡρασιτίων²⁴³. Εἰ δέ τις ἢ μειδιάσσει πρὸς τὰ γιγνόμενα, ἢ μὴ φαίνεται πάνυ εὐσεβῶν, θάνατος ἐπέκειτο²⁴⁴ ἢ ζημία. Ὑπολαμβάνοντες²⁴⁵ δὲ οἱ κόλακες τὴν μεираκιώδη ταύτην τοῦ Ἀλεξάνδρου ἐπιθυμίαν, προσεξέκαιον²⁴⁶ εὐθὺς, καὶ ἀνεζωπύρουν, δειράτα²⁴⁷ διηγούμενοι, τοῦ Ἡρασιτίωνος ἐπιφανείας²⁴⁸ τινάς, καὶ ἰάματα προσάπτοντες²⁴⁹ αὐτῷ, καὶ μαντείας²⁵⁰ ἐπιφημίζοντες. Καὶ τέλος ἔθνον παρέδρω²⁵¹ καὶ ἀλεξικάκῳ θεῷ. Ὁ δὲ Ἀλέξανδρος ἡδετό τε ἀκούων, καὶ τὰ τελευταῖα^{251*} ἐπίστευε, καὶ μέγα ἐφρόνει, ὥσαντι οὐ θεοῦ παῖς ὧν μόνον, ἀλλὰ καὶ θεοῦ ποιεῖν δυνάμενος. Πόσους τοίνυν οἴομεθα τῶν Ἀλεξάνδρου φίλων παρὰ τὸν καιρὸν ἐκείνον ἀπολαῦσαι τῆς Ἡρασιτίωνος θεϊότητος²⁵², διαβληθέντας, ὡς οὐ τιμῶσι τὸν κοινὸν ἀπάντων θεόν, καὶ διὰ τοῦτο ἐξελαθέντας, καὶ τῆς τοῦ βασιλέως εὐνοίας ἐκπεσόντας; Τότε καὶ Ἀγαθοκλῆς ὁ Σάμιος, ταξίαρχῶν²⁵³ παρ' Ἀλεξάνδρῳ, καὶ τιμώμενος παρ' αὐτοῦ, μικροῦ δεῖν συγκαθεύχθη²⁵⁴ λένοντι, διαβληθεὶς, ὅτι δακρύσειε παριῶν τὸν Ἡρασιτίωνος τάφον²⁵⁵. Ἀλλ' ἐκείνῳ μὲν βοηθῆσαι λέγεται Περδίκας²⁵⁶, ἐπομοσάμενος κατὰ πάντων τῶν θεῶν²⁵⁷ καὶ κατὰ Ἡρασιτίωνος, ὅτι δὴ κυνηγετοῦντί οἱ²⁵⁸ φανέντα ἐναργῆ²⁵⁹ τὸν θεὸν ἐπισκῆψαι²⁶⁰ εἶπεῖν Ἀλεξάνδρῳ, φείσασθαι Ἀγαθοκλέους. Οὐ γὰρ ὡς ἀπιστοῦντα²⁶¹, οὐδὲ ὡς ἐπὶ νεκρῷ δακρῦσαι²⁶², ἀλλὰ τῆς πάλαι συνηθείας²⁶³ μνημονεύσαντα. Ἡ γοῦν κολακεία καὶ ἡ διαβολὴ τότε μάλιστα χώραν ἔσχε²⁶⁴ πρὸς τὸ Ἀλεξάνδρου πάθος συντιθεμένη²⁶⁵. Καθάπερ γὰρ ἐν πολιορκίᾳ οὐκ ἐπὶ τὰ ὑψηλά, καὶ ἀπόκρημνα, καὶ ἀσφαλῆ²⁶⁶ τοῦ τείχους προσίσκιν οἱ πολέμιοι, ἀλλ' ἐνθα

235) Εὐαρεστούμενος εἰς τὸν βίον. 236) Διὰ σοφισμάτων ἐναντιούμενος εἰς τὸν βασιλέα.

237) Τεχναζόμενος ἐναντία τῆς τρυφῆς αὐτοῦ. 238) Ἡ μεγίστη διαβολὴ ἥτις ἐδύνατο νὰ ῥηθῇ εἰς τὸν βασιλέα ἦτον ἂν τις, ὅτι τις. 239) Τὸν ἐπιστάθειον φίλον τοῦ Ἀλεξάνδρου.

240) Τῆς φιλίας. 241) Διότι μεγαλουργῶς τὸν ἔθαψε, δαπανήσας 12,000 τάλαντα εἰς μόνον τὴν πυρὰν του. 242) Καὶ τοῦτο, τὸ χειροτονῆσαι. Εἶπε δὲ καὶ, δι' ἀφέλειαν.

243) Δηλ. ἐν ὀνόματι τοῦ ὤμνουσιν τὸν μέγιστον ὄρκον, λέγοντες Μὰ τὸν Ἡρασιτίωνα.

244) Εκείνῳ, εἴ τις. 245) Λαμβάνοντες εἰς χεῖράς των, ὡφελούμενοι ἀπὸ αὐτῆν.

246) Τὴν πῦρρον. 247) Ἀνώμαλον πλῆθ. τοῦ ὄναι, ὡς παρ' ἡμῖν. 248) Ἐμφανίσεις.

249) Ἀποδίδοντες ἰατρείας· ὅτι δηλ. φανείς ἰατρειῶν τινάς. 250) Αὐτοῦ. 251) Εὐθὺς εἰς τὸν Ἡρασιτίωνα, ὡς εἰς θεόν, ἀποκαλοῦντες αὐτὸν θεὸν παρέδρων ἢ ἄλλως σύνθρονον τῶν δώδεκα θεῶν. 251*) Μέχρι τέλους. 252) Εἰρωνικῶς, ἀντὶ, ἔπαθον ἐξ αἰτίας τῆς θεότητος.

253) Ἐχων βαθὺν ταξίαρχου, ἀξιωματικοῦ. 254) Ὀλίγον ἔλειψε νὰ κλεισθῇ εἰς φυλακὴν ὁμοῦ μὲ λένοντα. 255) Ἐπρεπε νὰ μὴ δακρύσῃ, διότι ὁ Ἡρ. δὲν εἶχεν ἀποθῆναι. 256) Εἰς τῶν πρώτων στρατηγῶν τοῦ Ἀλεξάνδρου. 257) Ὁμόσας εἰς ὅλους τοῦ, θεοῦ. 258) Αὐτῷ, τῷ Περδίκᾳ. 259) Ὁ θεὸς τῷ ἐφάνη ἐναργῆς, ἀντὶ ἐναργῶς. 260) Τὸν διέταξε. 261) Οὐ δακρῦσαι αὐτῶν, ὡς ἀπιστοῦντα (τῇ θεότητι τοῦ Ἡρασιτ.). 262) Τῷ Ἡρ. 263) Φιλίας.

264) Εἰσεχώρησεν, ἐπέτυχε. 265) Συνδυασθεῖσα, συμφωνήσασα. 266) Μέρη.